

да има нужда да замами расположението ми, което имаше напълно,—понеже имаше уважението ми. Или възпитание искилено? Или влияние на фалшивата страна, на опакито на едно културно общество, дѣто е расълъ и се е слагалъ неговия умъ и характеръ? Азъ неможахъ да отгатна енигмата, нищо не ми даваше ключа на тая жестока изненада. Защо неможемъ да спустнемъ стълба въ човѣшката душа, като въ дъното на единъ вѣбелъ, и да узнаемъ извора, тайнитѣ побуждения на човѣческитѣ дѣйствия? Казватъ, че психолозитѣ се пжчатъ съ това дълбоко искусство и сердцевѣдство: добръ, азъ имъ оставямъ господинъ Маргаритова на пълно расположение, и се отказвамъ отъ него!

Да, отъ него день ний се вече не срѣщаме съ Маргаритова, или по-добрь: той ме не види вече...

Направилъ е справка, вѣроятно!

Така изгубихъ азъ единъ уменъ и добъръ приятель, една иллюзия още!... и то по вината на първата часть отъ *Драски и Парки*.

Истина, че спечелихъ една „драска“ за втората имъ часть!

Но възнагражава ли ме тая придобивка за загубата на Маргаритова?
